

سرگذشت

اپرای وین

از امیر اشرف آریان پور

شوشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

- ۲ -

رتال جامع علوم انسانی

بودجه اپرا - از سپتامبر سال ۱۹۵۶ که کارایان بمدیریت اپرای وین انتخاب گردید، بودجه اپرا بیست ملیون شیلینگ افزایش یافت و به بهای بلیت‌ها نیز بیست درصد افزوده شد؛ بهمین ترتیب مخارج اپرا نیز قوس نزولی طی کرد؛ چنانکه در سال ۱۹۵۴ مجموع خرج سفری که به هنرمندان داده شد یکصد و بیست هزار شیلینگ بود و در سال ۱۹۵۶ این مبلغ به دوست و شش هزار شیلینگ افزایش یافت، و یاهزینه تلفن اپرا در سال ۱۹۵۴ در حدود یکصد و پنجاه و دو هزار شیلینگ و در سال ۱۹۵۷ دوست و هشت هزار شیلینگ بود (مکالمه تلفنی هر یک از هنرمندان بین پانزده تا سی دقیقه بطول می‌انجامد.)

مقایسه ابرای دولتی وین با ابرای اسکالای میلان، ارزش کار ابرای وین را بیشتر آشکار می سازد:

در سال ۱۹۵۶ ابرای اسکالا باتفاق « اسکالای کوچک ۱ » دو بست و هفتاد برنامه اجرا کرد؛ در حالی که تعداد برنامه های ابرای وین و « سالن کوچک نمایش » مجاور ابرای ۲ به سیصد و هشتاد رسید. در همین سال ابرای اسکالا يك میلیارد لیر ایتالیائی (در حدود چهل میلیون شیلینگ) درآمد داشت و نهصد میلیون لیر (در حدود سی و شش میلیون شیلینگ) از دولت ایتالیا کمک گرفت، در حالی که درآمد ابرای وین در سال مزبور بیست و سه میلیون شیلینگ و کمی که از دولت اتریش دریافت داشت چهل میلیون شیلینگ بود.

برای اینکه خواننده عزیز بیشتر در جریان مخارج سرسام آور ابرای وین قرار گیرد، درآمد و هزینه چند سال اخیر را - با کسر ارقام جزئی - ذکر می نماید:

سال	درآمد به شیلینگ	هزینه به شیلینگ
۱۹۴۸	۴۰۲۸۰۰۰	۱۵۰۶۶۴۰۰۰
۱۹۴۹	۶۰۵۴۰۰۰	۳۰۰۳۱۰۰۰
۱۹۵۳	۷۸۲۱۰۰۰	۴۰۰۶۹۸۰۰۰
۱۹۵۵	۱۸۹۴۴۰۰۰	۵۶۹۵۸۰۰۰
۱۹۵۷	۲۵۰۶۷۲۰۰۰	۹۱۰۴۴۸۰۰۰
۱۹۵۹	۲۹۰۷۸۰۰۰	۹۸۰۸۴۵۰۰۰

بلیت های ورودی ابرای - همانطور که اشاره شد ابرای وین گنجایش ۱۶۵۸ صندلی و ۵۵۱ محل ایستاده دارد. بهای بلیت ها از ده شیلینگ تا یکصد و چهل شیلینگ در نظر گرفته شده است و بلیط های ایستاده چهار تا شش شیلینگ ارزش دارد. بلیت برخی از برنامه ها، مخصوصاً با صحنه سازی جدید گرانتر است و معمولاً بیست درصد به بهای بلیت اضافه می شود؛ علاوه بر آن بهای بلیت در چند برنامه مخصوص تا ۲۱۰ شیلینگ افزایش می یابد.

لازم بیادآوری است که تاکنون فقط سه مرتبه بهای بلیت های ابرای وین از ۲۱۰ شیلینگ نیز تجاوز کرده است:

۱- در ژوئن سال ۱۹۵۶ که ابرای « لوجیادی لامرمور » با شرکت هنرمندان ابرای اسکالای میلان اجرا شد (ماریا کالاس نیز در این برنامه شرکت داشت).

۲ - اولین اجرای ابرای «خفاش» در «سیلوستر» سال ۱۹۶۰
۳ - اولین اجرای ابرای «توراندخت» در ژوئن سال ۱۹۶۱
بهای گرانترین بلیت در برنامه های سه گانه مذکور، بترتیب ۳۸۰، ۴۲۰ و ۲۶۰ شیلینگ بود.

از سال ۱۹۵۶ که کارایان بمدیریت ابرای وین انتخاب گردید، دوبار به -
بهای بلیت ها (هر دفعه بیست درصد) افزوده شد (سپتامبر ۱۹۵۶ و سپتامبر ۱۹۶۱)
باین ترتیب تا سپتامبر ۱۹۶۱ از فروش کلیه بلیت ها در یک برنامه عادی ۸۹۰۰۰
شیلینگ ، در یک برنامه با صحنه سازی جدید ۱۰۲۰۰۰ شیلینگ ، و در یک برنامه
مخصوص ۱۶۵۰۰۰ شیلینگ عاید ابرا می شد؛ از سپتامبر سال ۱۹۶۱ (در اثر گران
شدن بلیت ها) در حدود سی هزار شیلینگ بارقام فوق اضافه گردید.

ابرای وین بلیت های «آبونه» نیز دارد که در حدود بیست درصد ارزان تر از
بهای بلیت ها است. بلیت های آبونه بین ۲۲ گروه آبونه با ۱۵۶۴۰۰ سندلی تقسیم شده
و هر گروه در تمام سال فقط از هفت برنامه استفاده می نماید.

طرز تهیه بلیت - همانطور که خوانندگان عزیز اطلاع دارند برنامه های
ابرای وین همه شب عوض می شود و بندرت ممکن است ابرائی دو یا سه شب پیایی
اجرا گردد. برای تهیه بلیت یک برنامه، پنج روز قبل از اجرای برنامه مراجعه می -
کنند؛ باین ترتیب کسانی که مثلاً خواهان بلیت های برنامه روز جمعه می باشند، روز
دوشنبه بلیت تهیه می نمایند. تهیه بلیت نیز کار آسانی نیست؛

معمولاً سه چهار ساعت قبل از فروش بلیت صف طولانی از خریداران بلیت
در ضلع غربی ابرا تشکیل می شود. در ساعت نه صبح در راهروئی را که به محل «باجه»
منتهی می شود، می کشایند و مردم بترتیب بلیت های مورد نیاز خود را تهیه می کنند .
غیر از مسافران خارجی که طالب بلیت های گران قیمت می باشند ، سایرین بلیت های
ردیف های وسط و نیمه وسط بالکون و گالری را خواهانند. لژها، مخصوصاً لژهای
مجاور صحنه جای مناسبی نیست و بیچاره آن کسی که در ردیف دوم لژهای کناری
بنشیند؛ زیرا تقریباً هیچ نخواهد دید.

ابرا با اعمال شاقه - تعجب نکنید ، ابرای وین برای عده ای واقعاً با
«اعمال شاقه» همراه است . این عده دانشجویان و عشاق بی قرار ابرا هستند که
نمی توانند بلیت های گران قیمت ابرای وین را تهیه کنند، لاجرم با هر سختی می سازند
و همچون زندانیان محکوم با اعمال شاقه، کار بدنی هم می کنند تا خسته و نالان بوصول
«معشوق» برسند؛

همه روزه از ساعت چهار یا پنج صبح - و گاهی از شب قبل - عده‌ای در کنار یکی از درهای ضلع شرقی اپرا جمع می‌شوند و نوبت می‌گیرند؛ و چون ساعات انتظار بس طولانی است، صندلی مخصوص و چندین کتاب و صبحانه خود را نیز همراه می‌آورند. ساعت هفت صبح شخصی که مورد اعتماد اپراست، اسامی آنان را بترتیب می‌نویسد و یکی دو ساعت بعد شخص دیگری از روی لیست تهیه شده شماره‌هایی را بین آنان توزیع می‌کند.

لا بد فکر می‌کنید که کار بهمین جا خاتمه می‌یابد؛ متأسفانه اینطور نیست، اعمال شاقه تازه شروع شده است...

بس از توزیع شماره‌ها هر کس بدنبال کار خودش می‌رود، اما بعد از ظهر، و معمولاً چهار یا پنج ساعت قبل از شروع برنامه، دوباره عشاق بی‌قرار - که نود درصدشان دختر هستند - در همان محل جمع می‌شوند و بترتیب شماره‌هایی که درست دارند، نوبت می‌گیرند. یکی دو ساعت بعد مستخدمین اپرا آنها را بداخل راهرو می‌برند و هرده دوازده ردیف چهار نفری را بین چند ردیف طناب «زندانی» می‌کنند، از آن بیعد «عاشق» را جز ایستادن و تکان نخوردن و انتظار کشیدن، کاری نباشد.

سخنی هم از مستخدمین اپرای وین بشنوید؛ اینان، که بیشتر از دوره قبل از جنگ جهانی اول اپرا بیادگار مانده‌اند، سرور ایام جزو اثاثیه و لوازم اپرا شده‌اند؛ لباس‌های براق دوزی شده و برزرق و برقی بتن دارند و باقیافه‌های خشن و «موسیقی دان مآبانه» طول و عرض راهروها را طی می‌کنند. دراتریش دانشجویان از استاد و درس و پلیس ترسی ندارند اما از این «یادگارهای روزگاران گذشته» واقعاً می‌ترسند.

یک ساعت قبل از شروع برنامه طناب‌ها را برمی‌دارند و دانشجویان به محل خرید بلیت مراجعه می‌کنند و پس از تهیه بلیت ایستاده، برای مرتبه چندم در پله‌هایی که به بالکن و گالری منتهی می‌شود، و یا در راهروی جنب سالن - بسته به نوع بلیتی که تهیه کرده‌اند - اجتماع می‌کنند و بلافاصله بوسیله چندین مستخدم محاصره می‌شوند.

ناکهان فرمان رئیس مستخدمین بادوبار «کف‌زدن» صادر می‌شود، عشاق اپرا نیمه‌جان و بی‌قرار بلیت‌ها را ارائه می‌دهند و بعد بی‌آنکه حق دویدن و سروصدا کردن داشته باشند، وارد تالار اپرا می‌شوند و در محل «ایستاده‌ها» جا می‌گیرند. در ردیف‌های اول ایستاده نرده‌ای برای گرفتن دست وجود دارد، ولی در ردیف‌های بعدی دانشجویان باید در تمام طول برنامه تقریباً خبردار بایستند و تنها در موقع «آنتراکت» اجازه دارند روی کف‌زمین بنشینند.

تصور نکنید که مشتریان «ردیف‌های ایستاده» فقط دانشجویان و اشخاص

بی بضاعت هستند؛ نه، اینطور نیست، اغلب اشخاصی که موفق به تهیه بلیت «نشسته» شده‌اند بناچار بطرف «ایستاده‌ها» رو می‌کنند و چه بسا حاضرند بلیت‌های نشسته را به چند برابر بهای اصلی خریداری نمایند، ولی افسوس که بازار سیاهی در کار نیست!

نگارنده تاکنون بارها باین نحو از برنامه‌های اپرا استفاده کرده‌ام و با آنکه هر بار زیر فشار «اعمال شاقه» ای که ذکرش گذشت، نیمه خرد شده و شرط کرده‌ام که دیگر با اعمال شاقه به اپرا نروم، باز پیمان شکسته و بشوق شنیدن صدای فلان خواننده مشهور و یا هنرنمایی فلان رهبر بزرگ «اعمال شاقه» را بجان و دل خریده‌ام.

لازم بیادآوری است که آکادمی موسیقی وین و دانشگاه تعدادی بلیت ایستاده به بهای یک شیلینگ در اختیار دانشجویان می‌گذارند. متأسفانه تهیه این بلیت‌ها هم یکی دو ساعت معطلی دارد و تازه کسی که بلیت تهیه کرده فقط از نیمی از اعمال شاقه (مراجعه در صبح) معاف است، و گرنه بعد از ظهر باید مثل سایرین نوبت بکیرد. امید است که قبل از آغاز کار اپرای تهران ب فکر دانشجویان باشند و بلیت‌های ارزان قیمتی را برای آنان - البته بدون اعمال شاقه - در نظر بگیرند.

پراجراترین اپراها - در هفتاد و پنج سال اخیر هجده اپرای زیر بیش از سایر اپراها در اپرای وین بروی صحنه آمده‌اند:

لوهنگرین (۶۶۱ مرتبه)، آتیدا (۵۹۰)، «کاوالریا روستیکانا» (۵۷۰)، کلارمن (۵۴۱)، تانهویزر (۵۳۰)، مارکارت (۵۱۶)، «بایاتزو» (۵۰۵)، هلندی برنده (۴۷۵)، فیدلیو (۳۸۵)، تروبادور (۳۸۲)، لایبوم (۳۸۱)، نی سحرآمیز (۳۶۳)، عروسی فیگارو (۳۶۲)، دون ژوان (۳۵۶)، «روزن کاوالیه» (۳۳۲)، والکوره (۳۳۱)، فرایشوتس (۳۱۹)، باترفلای (۳۱۹).

بطور کلی از اپراهای آلمانی بیش از همه آثار واکتر در اپرای وین اجرا می‌شود و بعد نوبت به اپراهای موزار و ریشار اشتراوس و بتهوون و آلبان برگ می‌رسد.

خوانندگان ایتالیائی اپرای وین - معروفترین خوانندگان ایتالیائی

اپرای وین عبارتند از:

تبالدی، سیمیوناتو، دی استفانو، گوپی، باستیانی نی، پرونی و زامپیری.

رناقا تبالدی - (متولد سال ۱۹۲۲) خواننده سوپرانوی مشهور ایتالیائی

بعقیده اکثر دوستان موسیقی دارای پاک‌ترین و زیباترین صدای سوپرانوی عصر حاضر است و بسیاری، آوازش را بر صدای ماریا کلاز ترجیح می‌دهند.

تبالدی پس از شرکت در کنسر افتتاحیه اپرای اسکالا در سال ۱۹۴۶، شهرت یافت و توسکانی نی رهبر ارکستر برنامه مزبور برای او آینده بسیار درخشانی پیش بینی کرد. بزودی ستاره اول اپراهای « کاونت کاردن » لندن و متروپولیتن

رناقا تبالدی

نیویورک و اپرا - های پاریس و وین و غیره کسردید. هنرنامه تبالدی در وین با اجرای نقش توسکا آغاز شد، سپس رلهای دزد مونا، آمیدا و مارلن (اپرای آندره ژینه) را اجرا کرد و توفیق فراوان یافت.

او برای اجرای هر برنامه در اپرای وین در حدود یکصد و شصت هزار ریال می گیرد و بدون سردید یکی از بزرگترین اجرا کنندگان آثار وردی و بوچینی است.

بد نیست خوانندگان عزیز

از عقیده ماریا کالاس نسبت به تبالدی اطلاع حاصل کنند. کالاس می گوید: « صدای من همچون «شامپاین» و صدای تبالدی چون لیموناد است... » تا عقیده شما چه باشد. جولیتا سیمیوناتو^۱ - (متولد سال ۱۹۱۰) بدون تردید یکی از بزرگ -

ترین « متروسوپرانو » های جهان است. او محبوب‌ترین خواننده ایتالیایی اپرای
 وین می باشد و رفتار و شخصیتش - باضافه تکنیک صدا و بازیش - باعث شهرت
 فوق‌العاده او شده است. صدایش دواکتاو و نیم وسعت دارد و بیشتر در نقش های
 « آمنریس ۱ »، « ابولی ۲ »، « سانتوزا ۳ »، « تولریکا ۴ »، ارغه و مینیون ظاهر می شود؛

جوزپه زامپیری

1 - Amneris - 2 Eboli - 3 Santuzza - 4 Ulrica

تا دو سال قبل نقش کارمن را هم اجرایی کرد، ولی در آن سال پس از آن که برای یکصد و هفتاد و نهمین بار در نقش کارمن ظاهر شد، تصمیم گرفت که دیگر این نقش را اجرا نکند.

سیمیوناتو تا کنون در بیشتر اپرا های معروف جهان آواز خوانده است و اینک با وجود آنکه پنجاه و دو سال دارد، بهترین خواننده متزوسوپرانوی اپرای اسکالا و اپرای وین است. او سالی سه ماه در اپرای وین می خواند و برای هر شب اجرا سی هزار شیلینگ (یکصد هزار ریال) می گیرد.

جوزپه دی استفانو - (متولد

سال ۱۹۲۱) آوازخوان تنور ایتالیایی از سال ۱۹۴۸ تا ۱۹۵۰ سولیت اپرای متروبولیتن نیویورک بود؛ از ۱۹۵۱ به اپرای اسکالای میلان پیوست و ضمناً در اپراهای برلن، وین، ادینبورگ و مکزیکو نیز شرکت کرد. استفانو تا سال گذشته

اتور باستیانی نی در نقش «دون کارلوس»

بمنوان خواننده اول تنور در اپرای وین آواز می خواند و هر شب در حدود یکصد و پنجاه هزار ریال می گرفت؛ متأسفانه در سال جاری اپرای وین از عهده پرداخت دستمزد مزبور بر نیامد و اهالی وین از شنیدن صدای یکی از معروف ترین «تنور» های جهان محروم شدند. خواننده هنرمند ایتالیایی بیش از همه در نقش «دون خوزه» ظاهر می شود.

جوزپه زامپیری - خواننده تنور، سالی پنج ماه و نیم در استخدام اپرای وین است و در این مدت طبق قرارداد درجهل برنامه شرکت می کند. در سال جاری که قرارداد «استفانو» با اپرای وین لغو شد، زامپیری شهرت بیشتری یافت و از آن پس در نقش «تنور» اول اپراها بروی صحنه می آید. او برای هر اجرا در اپرای وین، ده هزار شیلینگ (سه هزار تومان) می گیرد.

درباره‌های ابرای وین سه خواننده باریتون ایتالیایی شرکت می‌کنند که عبارتند از:

تیتو گوبی^۱ - (متولد سال ۱۹۱۵) در سال ۱۹۳۸ در مسابقه بین‌المللی آواز شهر وین بسین کلیه خوانندگان باریتون اول شد و از سال بعد در شهر رم شروع بکار کرد. در سال ۱۹۵۰ در فستیوال سالزبورگ رل دون ژوان را اجرا نمود و پس از اجرای نقش «فالتاف» در سال ۱۹۵۷ - و برهبری کارایان - شهرت جهانی یافت و با استخدام ابراهای اسکالا و وین درآمد. گوبی بیشتر در نقش‌های «فالتاف» و «اسکار پیام» و «پاکو» شرکت می‌کند و سالی چندماه در ابرای وین می‌خواند.

آتور باستیانی نی^۲ - خواننده باریتون بر قدرتی است که سالی چهارماه در استخدام ابرای وین است و بیشتر در نقش ارفه ظاهر می‌شود.

آلدو پروتی^۳ - او نیز در سال چهارماه در ابرای وین می‌خواند و رل‌های «ریکولتو» و «باریانزو» را زیاد اجرا می‌کند.

معمولا سالی سیصد برنامه در ابرای وین اجرا می‌شود که بین صدوسی تا صد و چهل تای آن ابراهای ایتالیایی است؛ سه ابرای موزار و «ارفه و اربدیس» کلوک را نیز که به ایتالیایی خوانده می‌شود، باید باین تعداد افزود. کارایان معتقد است که ابرا باید بزبان اصلی خوانده شود و بهتر است خواننده بجای درخواست اجرای ابرا بزبان خود، به نحوه اجرای ابرا توجه نماید؛ از طرف دیگر اصولا در اتریش خوانندگانی که بتوانند ابراهای ایتالیایی را بخوبی اجرا نمایند، معدودند و همین

Tito Gobbi - ۱

Scarpia - ۳ Falstaff - ۲

Jago - ۴

Ettore Bastianini - ۵

Aldo Protti - ۶

جهت اپرای وین به خوانندگان ایتالیایی
محتاج است .

چندسال قبل اپرای «فالتاف»
وردی بوسیله خوانندگان ایتالیایی و
اتریشی و بزبان آلمانی، در اسکالای میلان
اجرا شد، با آنکه خوانندگان مشهوری
نظیر سیمیونانو، «الیزابت شوارتسکف»
و کوبی در این برنامه شرکت داشتند و
کارایان نیز ارکستر را رهبری می کرد ،
معهدا اپرا موفقیت چندانی کسب نکرد و
از نظر شنوندگان گومی « پارسیفال »
واکنر اجرا می شد. جراید میلان نیز به-
سختی به کارایان و اجرای اپرای «فالتاف»
حمله کردند؛ آنها حتی عقیده داشتند که
یک رهبر غیر ایتالیایی حق ندارد و نمی-
تواند یک اثر ایتالیایی را اجرا کند.

خوانندگان مهم اپرای وین-

بطور کلی خوانندگان ایتالیایی بیشتر از
آوازخوانان غیر ایتالیایی در وین دستمزد

می گیرند. در رأی خوانندگان غیر ایتالیایی اپرای وین « الیزابت شوارتسکف »
جای دارد که بیشتر در نقش های « دونا الویرا »، « کاپریچیو »، « کرفین » و آثار
واکنر و ریشار اشتراوس ظاهر می شود؛ پس از آن نوبت به « لئونتین پریس »
آواز خوان سیاه پوست امریکائی میرسد که بهترین اجرا کننده « آئیدا » در وین است،
در ردیف بعد « رکینا رسنیک »، موفق ترین کارمن در وین، « بیرجیت نیلسون »،
« جون سوترلند »، « کره بروونستین »، « جون ویکرز » و « ولفگانگ
ویندگاسن » قرار دارند.

« ویلما لیب » در اپرای « نی سحر آمیز »

1- Elisabeth Schwarzkopf 2- Leontyne Price

3- Regina Resnik 4- Birgit Nilsson

5- Joan Sutherland 6- Gre Brouwenstijn

7- Jon Wickers 8- W. Windgassen

سایر خوانندگان معروف ابرای وین بقرار زیرند:

« سنایوریناک »، « لیزا دلا کازا »، « هیلده گودن »، « ویلما لیب »،
« لئونین ریزانک »، « کریستا لودویگ »، « الیزابت هونکن »، « مارکارت
پوتز »، « اتووینر »، « گودا شیرر »، « هیلده روسل مایدان » و « آنلیزه
روتنبرگر ».

در بین خوانندگان اتریشی سوپرانو دراماتیک و خواننده آلتو خوب کم دیده
می شود و غیر از کریستا لودویگ، لیب و روتنبرگر هیچ خواننده اتریشی بیش از چهل
مرتبه در سال در برنامه های ابرای وین شرکت داده نمی شود.

همانطور که اشاره شد حداکثر پولی که جهت اجرای یک برنامه به رهبری
داده می شود پانزده هزار شیلینگ است، این مبلغ فعلا فقط به کارایان داده می
شود. رقم بعدی دوازده هزار شیلینگ است که دکتر کارل بوم، « هاینز والبرگ »،
« هاینریش هولریزر »، « بریسلاو کلوبوکار » و « ویلهلم لویینر » از
آن استفاده می کنند.

رهبران مهمان ابرای وین عبارتند از:

« آندره کلوی تنس ۱۳ »، « لوورو

فون ماتاسیس ۱۴ »، « فرانسیسکو مولیناری

برادلی ۱۵ »، « نینوسانتی ۱۶ »، « ژوزف

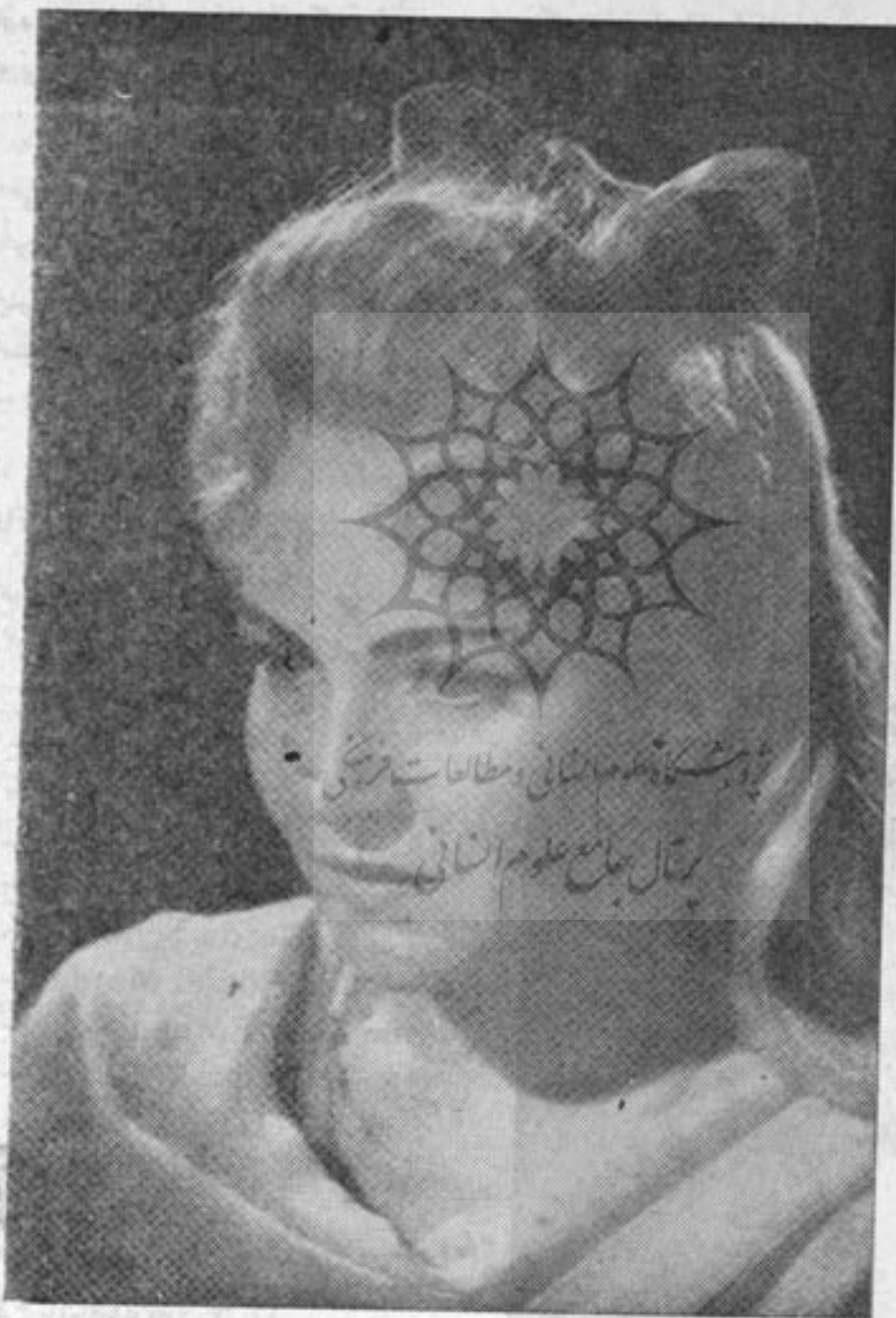
کایل برت ۱۷ » و « آنتال دوراتی ».

شوشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
مراکز جامع علوم انسانی

- ۱- Wilma Lipp
- ۲- Christa Ludwig
- ۳- E. Höngen
- ۴- M. Pütz
- ۵- Otto Wiener
- ۶- Gerda Scheyrer
- ۷- Hilde Rössel Majdan
- ۸- Anneliese Rothenberger
- ۹- Heinz Wallberg
- ۱۰- H. Hollreiser
- ۱۱- B. Klobucar
- ۱۲- W. Loibner
- ۱۳- André Cluytens
- ۱۴- L. V. Maticic
- ۱۵- F. Molinari Ptadelli
- ۱۶- Nino Santi
- ۱۷- J. Keilberth

ارکستر اپرای وین از ۱۲۶ نوازنده تشکیل شده و خوانندگان آواز
 دسته‌جمعی اپرا ۱۰۵ نفر می‌باشند؛ علاوه بر آن ۲۴ نوازنده برای اجرا در داخل
 صحنه و ۸ نوازنده پیانو برای همراهی خوانندگان و گروه باله وجود دارند.
 گروه باله از ۶۷ بالرین (۴۲ زن و ۲۵ مرد) تشکیل یافته و اعضای باله
 از کودکی در مدرسه باله مخصوص اپرا تحصیل می‌کنند.

گرداشیر در اپرای «آندره ژوئیه»

کارایان به وین باز می گردند

چند ماه قبل کارایان بدنبال اختلافاتی که با « اداره تئاترهای جمهوری » پیدا کرد، وین را ترک گفت و تقریباً از سمت خود استعفا داد؛ اما سیل اعتراض هزاران علاقمند، اداره تئاترهای جمهوری را ناگزیر ساخت که شرایط کارایان را بپذیرد و او پس از آنکه با تجلیل و استقبال فراوان بوین بازگشت، برای دفعه سوم به مدیریت ابرای وین انتخاب گردید.

پایان